

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19.01.1984, sp. zn. 11 Co 9/84, ECLI:CZ:KSUL:1984:11.CO.9.1984.1

Číslo: 48/1985

Právní věta: Soudu nenáleží přehodnocovat hodnotící závěry o předložených řešeních tematických úkolů a posuzovat z tohoto hlediska, zda mělo či nemělo být určité řešení vyhodnoceno vyhlášovatelem tematického úkolu jako nejlepší, popřípadě proč bylo jako nejlepší vyhodnoceno jiné řešení.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 19.01.1984

Spisová značka: 11 Co 9/84

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem, Rozhodnutí soudu, Tematické úkoly

Předpisy: 40/1964 Sb. § 412

§ 13

§ 414 102/1972 Sb. § 10

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1985 sb. rozh.

Soudu nenáleží přehodnocovat hodnotící závěry o předložených řešeních tematických úkolů a posuzovat z tohoto hlediska, zda mělo či nemělo být určité řešení vyhodnoceno vyhlášovatelem tematického úkolu jako nejlepší, popřípadě proč bylo jako nejlepší vyhodnoceno jiné řešení.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 19. 1. 1984, [11 Co 9/84](#))

Okresní soud v Teplicích rozsudkem zamítl žalobu žalobce, jíž se domáhal, aby žalované organizaci bylo uloženo zaplatit mu částku 5000,- Kčs jako odměnu za vyřešení vyhlášeného tematického úkolu.

V odvolání proti tomuto rozsudku žalobce uváděl, že soud prvního stupně vadně hodnotil provedené důkazy a nesprávně věc posoudil. Byl toho názoru, že soud prvního stupně se zejména z věcného hlediska nezabýval tím, zda v jeho podaném řešení byly splněny podmínky vyhlášeného tematického úkolu a zda šlo o řešení nejlepší. K tomu bylo podle jeho názoru třeba vyžádat znalecký posudek, z něhož by vyplynulo, že nemělo být vyhodnoceno jako nejlepší to řešení, které podal pracovník F. P.,

nýbrž to řešení, které podal žalobce. Domáhal se proto zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí nebo změny rozsudku v tom smyslu, aby jeho žalobě bylo vyhověno.

Krajský soud v Ústí nad Labem potvrdil rozsudek soudu prvního stupně.

Z odůvodnění:

Skutkové zjištění, provedené soudem prvního stupně o skutečnostech rozhodných pro právní posouzení věci, bylo úplné a nezměnilo se ani v odvolacím řízení. Nebylo proto důvodu odchýlit se ani od hodnocení provedeného dokazování a od právních závěrů soudu prvního stupně.

Pro posouzení nároku na odměnu za vyřešení vyhlášeného tematického úkolu je ve smyslu ustanovení § 10 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 102/1972 Sb. rozhodné vedle zjištění, že tematický úkol byl řádně vyhlášen, zejména to, že řešitel vyřešil tematický úkol podle soutěžních podmínek a že toto vyřešení bylo vyhlášeno jako nejlepší.

V projednávané věci bylo nepochybné, že řešení předložené žalobcem nebylo žalovanou organizací hodnoceno jako nejlepší řešení vyhlášeného tematického úkolu. To bylo doloženo předložením dosavadních zápisů hodnotitelské komise žalované organizace, která předložená řešení posuzovala.

Vyhodnocení předložených řešení náleží vyhlášovateli tematického úkolu. Soudu tu nepřísluší, aby jeho závěr v tomto směru přehodnocoval a posuzoval, zda řešení mělo či nemělo být vyhlášeno za nejlepší, popřípadě proč za nejlepší bylo vyhlášeno řešení podané jiným autorem. Vyplývá to z charakteru právního vztahu jako veřejné soutěže (§ 412 až § 414 o. z.), z něhož nárok na odměnu za vyřešení tematického úkolu vyplývá.

Proto i v projednávané věci uplatněný požadavek žalobce, aby tato otázka nejlepšího předloženého řešení byla opětně posouzena v občanském soudním řízení soudem na základě znaleckého posudku, není oprávněn a provádění znaleckého posudku by tu bylo zbytečné.

Rozsudek soudu prvního stupně byl proto z uvedených důvodů posouzen odvolacím soudem jako správný a odpovídající zákonu i zjištěnému stavu věci. Odvolací soud jej tedy potvrdil (§ 219 o. s. ř.).